

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/65/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123012110
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123012110.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v A. C., trvale bytom A. C., D. XXXX/X, E. A. C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, v konaní o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnem zasadnutí konanom dňa 14. mája 2024 v Trenčíne, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. februára 2024 pod sp. zn. 7Pp/65/2023 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín pod sp. zn. 7T/26/2019 zo dňa 17. decembra 2019, v spojení s uznesením pod sp. zn. 7T/26/2019 zo dňa 01. marca 2022 a uznesením Krajského súdu Žilina pod sp. zn. 1Tos/43/2022 zo dňa 10. mája 2022 bol odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „odsúdený“), pre trestný čin zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c), písm. e) Tr. zákona, právoplatne uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, na ktorý odsúdený nastúpil dňa 17. mája 2022. Predmetný trest by mal vykonať, po započítaní väzby uznesením zo dňa 22. júna 2022 pod sp. zn. 7T/26/2019 dňa 26. januára 2025. Doba potrebných 2/3 výkonu trestu k tomu, aby mohol byť odsúdený podmienечne prepustený, uplynula dňom 26. januára 2024.

Dňa 22. decembra 2023 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného na jeho podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý aj stručne odôvodnil s poukazom na konkrétne skutočnosti tým, že je toho názoru, že spĺňa všetky zákonné podmienky pre podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnem zasadnutí konanom dňa 28. februára 2024 po vypočutí odsúdeného rozhodol uznesením pod sp. zn. 7Pp/65/2023 tak, že podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku s použitím § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona návrh odsúdeného na podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko dospel k záveru, že nie je dôvodný, pre kumulatívne nesplnenie všetkých troch zákonných podmienok, keď odsúdený nesplnil obe zákonné podmienky materiálneho charakteru, t. j., že počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody preukazuje adekvátny stupeň polepšenia a predpoklad, že na slobode bude viesť po podmienечnom prepustení už len riadny život.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení podal odsúdený na verejnom zasadnutí okresného súdu sťažnosť, ktorú ale do konania neverejného zasadnutia krajského súdu písomne neodôvodnil.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 07. mája 2024, preskúmal dňa 14. mája 2024 na neverejnom zasadnutí podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného, hoci je prípustnou, bola podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je ale dôvodnou.

Z ustanovení § 66 odsek 1 písm. a), písm. b), písm. c), odsek 2 Tr. zákona vyplýva, že predpokladom podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok, a to že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu (1. zákonná formálna podmienka), že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie (2. zákonná materiálna podmienka) a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život (3. zákonná materiálna podmienka) s tým, že pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Čo sa týka splnenia prvej zákonnej formálnej podmienky, v prejednávanom prípade (vykonanie príslušnej časti právoplatne uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody) v čase rozhodovania okresného súdu, krajský súd tak, ako správne k tomu dospel aj okresný súd zistil, že táto ako jediná splnená bola.

Pre to, aby mohol byť odsúdený podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je však okrem splnenia formálnej podmienky nevyhnutné súčasné (kumulatívne) splnenie dvoch materiálnych podmienok, a to, že plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu preukázal adekvátny stupeň polepšenia a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd v tomto smere vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného a postupoval plne v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa kumulatívne všetky zákonné podmienky pre podmienčné prepustenie, ktoré vzhľadom na okolnosti sú správne a podrobne uvedené okresným súdom v odôvodnení napadnutého uznesenia. Aj krajský súd zistil, že u odsúdeného nie je splnená druhá zákonná materiálna podmienka spočívajúca v tom, že odsúdený doteraz plnením svojich povinností počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nepreukazuje adekvátny stupeň polepšenia, ktorý záver má plnú oporu v podanom obsahu hodnotenia odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody tak, ako to citoval okresný súd a následne správne a akceptovateľne vyhodnotil v odôvodnení svojho napadnutého uznesenia.

Pokiaľ ide o splnenie tretej zákonnej podmienky materiálneho charakteru, t. j. predpoklad, že odsúdený bude po podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život a nebude sa dopúšťať opätovne protispoločenskej činnosti, predovšetkým trestnej činnosti, ktorú krajský súd vyhodnotil ako celkom nesplnenú, je potrebné uviesť, že už z vyššie uvedeného zákonného znenia vyplýva, že či odsúdená osoba bude alebo nebude viesť riadny život po podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody možno iba odhadovať, resp. vysloviť v tomto smere určitú prognózu, po vyhodnotení všetkých známych relevantných skutočností, ktoré sa viažu k osobe odsúdeného, pričom táto prognóza u odsúdeného, ako vyplýva z vyššie uvedeného hodnotenia je menej priaznivá (stredné riziko sociálneho zlyhania). Predpoklad, že odsúdený po podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody nebude viesť riadny život je pravdepodobnejší, než jeho opak, čo zrozumiteľne a logicky vyplýva z doterajšieho priebehu výkonu trestu odňatia slobody, kedy odsúdený neprejavuje potrebnú sebareflexiu vo vzťahu k spáchanej trestnej činnosti a ani celkový jeho postoj nie je žiadnou zárukou predpokladu, že na slobode bude skutočne riadny život, bez páchania ďalšej trestnej činnosti viesť.

Krajský súd uvádza, že v posudzovanom prípade neboli kumulatívne naplnené už prvé dve zákonné podmienky, čo samo o sebe znamená, že návrh odsúdeného dôvodný nie je a viedol teda správne a zákonne k rozhodnutiu okresného súdu o jeho zamietnutí. To ale neznamená, aby prvostupňový okresný súd nemusel hodnotiť aj tretiu zákonnú podmienku pre podmienčné prepustenie odsúdeného

tak, ako sa tomu okresný súd nesprávne a v rozpore so zákonom vyhol, ktoré pochybenie musel krajský súd sám napraviť.

Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že povinnosťou prvostupňového okresného súdu je v každom prípade vždy hodnotiť všetky tri zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako to celkom jednoznačne vyplýva z ustanovení § 66 a nasl. Tr. zákona.

Ustanovenie § 66 odsek 1 Tr. zákona vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať aj zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu s tým, že bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode.

Hodnotenie tejto prognózy úzko súvisí aj so záverom o druhej materiálnej zákonnej podmienke pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože už ten sám o sebe v podstatnej miere napovedá o stave nápravy odsúdeného aj smerom do budúcnosti, samozrejme po všestrannom vyhodnotení a vziať do úvahy aj ostatných ďalších podstatných faktorov, pričom v tejto súvislosti, ako bolo už uvedené, odsúdený stanovené ciele programu zaobchádzania v aktuálnom čase relevantne neplní, pričom prognóza jeho recidívy skutočne nesie riziko stredného zlyhania.

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa v tomto smere musí hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.